

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
I S 73/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 10 października 2024 r.,

- 1. odrzuca wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziów
Sądu Najwyższego;**
- 2. odrzuca wniosek o zbadanie spełnienia wymogów
niezawisłości i bezstronności;**
- 3. odrzuca skargę;**
- 4. umarza postępowanie wywołane wnioskiem o zwolnienie od
kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Pismem z 16 września 2024 r. (data prezentaty Sądu Apelacyjnego w Katowicach) M. J. (dalej: „skarżący”), zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. akt I S 73/23 wnosząc o stwierdzenie przewlekłości postępowania oraz zasądzenie od organu na rzecz strony kwoty, jaką

Sąd procedujący w sprawie skargi uzna za uzasadnioną, lecz nie mniej niż 6 000,00 zł tytułem przewlekłości postępowania oraz kosztów zastępstwa prawnego. Nadto skarżący wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych, a także złożył wniosek w trybie art. 49 k.p.c. o wyłączenie imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego, a w przypadku jego negatywnego rozpoznania, skarżący złożył wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego został złożony w treści skargi, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu ze skargi na przewlekłość postępowania. W związku z powyższym wskazać należy, że zgodnie z uchwałą składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego wniosek. Zważyć również należy, że zgodnie z obowiązującym od 1 lipca 2023 r. art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego. W konsekwencji wniosek taki podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny, o czym orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Z tego samego powodu, a także mając na względzie art. 29 § 6 oraz § 10 u.SN, odrzuceniu podlegał zawarty w treści skargi wniosek ewentualny o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności, o czym orzeczono jak w punkcie 2 sentencji postanowienia.

Artykuł 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia

2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 września 2023 r., I NSP 197/23).

Z treści skargi wniesionej przez pełnomocnika M. J. wynika, że dotyczy ona postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki pod sygn. akt I S 73/23. Jak podkreślono powyżej, w postępowaniach tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, a zatem skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w punkcie 3 sentencji postanowienia.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania, wobec jej niedopuszczalności, jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 355 k.p.c., o czym orzeczono jak w punkcie 4 sentencji postanowienia.

[SOP]

r.g.